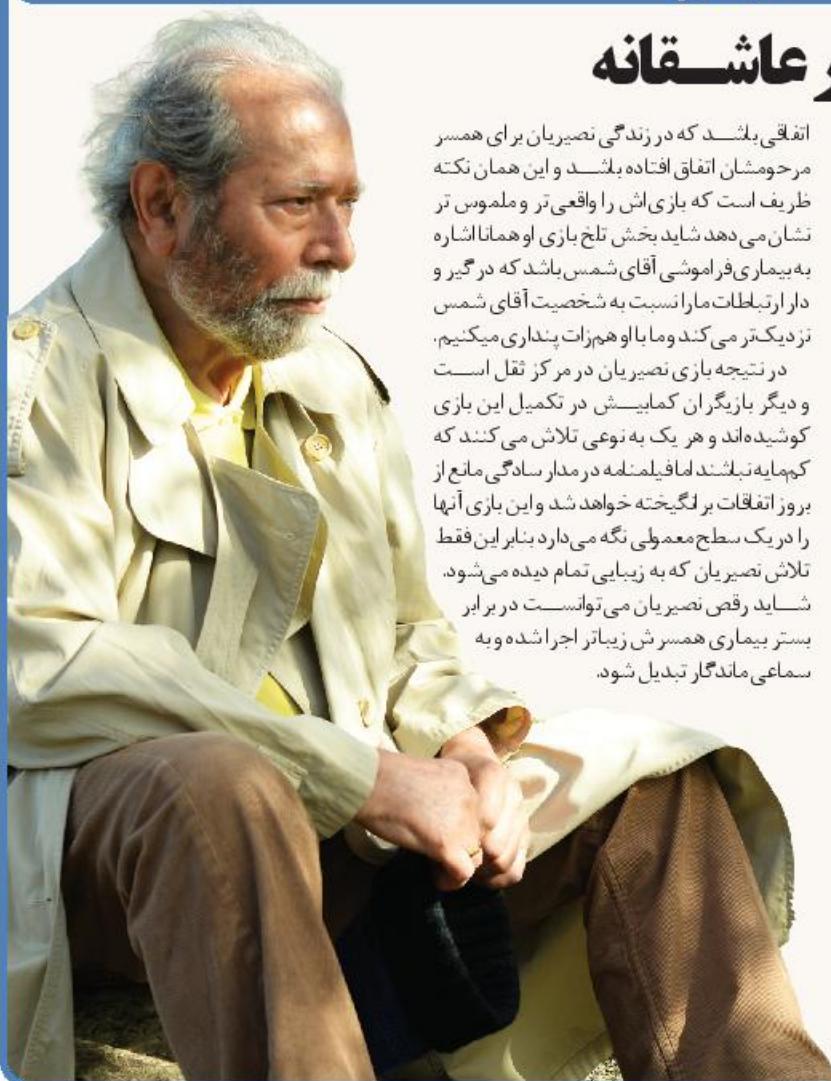

نقدی بر فیلم هفت بهار نارنج

یک بهار عاشقانه

اعاقی بلند که در زندگی تصیریان برای همسر مرحومشان اتفاق افتاده بلند و این همان نکته طریق است که بازی اش را واقعی تر و ملهم می تر نشان می دهد شاید بخش تابع بازی او همانا شاره به بیماری فراموشی آقای شمس باشد که در گیر و دار ارتباطات مارانتیت به شخصیت آقای شمس تزدیکتر می کند و ماما با وهم هرات پنداری می کنند. در تیجه بازی تصیریان در مرکز نقل است و دیگر بازیگران کماییش در تکمیل این بازی کوشیده اند و هر یک به نوعی تلاش می کنند که کمایه نبلند لافیلمته در مدارسادگی مانع از برآزمات بر لغیخته خواهد شد و این بازی آنها را در یک سطح معمولی نگه می دارد بنابراین فقط تلاش تصیریان که به زیبایی تمام دیده می شود. شاید رقص تصیریان می توانست در برای بستر بیماری همسرش زیباتر اجرا شده و به سماعی ماندگار تبدیل شود.

شاعرانگی فضای جاذبه های شعری و موسیقی ای خود عاشقانه جاذبه هایی ساده برای دیده شدن هفت بهار نارنج است: اما چاشنی چالش یا ایجاد طرح و توطئه و همچنین یک پایان تاخ و ناگوار می توانست اعتبار و جایگاه این رابیت از حد معمول بالابر و ماننتیت به داستان و مقتبیت به پیامی در خور تعلیم تر می رسید. فیلم هفت بهار نارنج تاکید اولیه اش در لفای فضای کلی عاشقانه است و در این مورد بدانگه داری کند و بدهی این رسانید. فیلم لگارتمی خواهد در یک چهارچوب داستانی کلاسیک تعریف و روایت شود بنابراین به گونه ای به ظاهری سر و سامان لست و به همین دلیل در بستر روبا و فلاش بک های متعدد سیر می کند و نتیجه آن که حالت فیلم بین واقعیت و فرا واقعیت سرگردان است و در واقع عین و ذهن آقای شمس بازی علی تصیریان را بر ماهویدا می سازد. در این داستان رابطه یک زن و شوهر که روزگاری استاد و شاگرد بودند، رخنمایی می کند و حال اعلی، همسر جوان تر آقای شمس دچار کما شده و در بستر به سر می برد و آقای شمس اجازه نمی دهد که دستگاه ها از زیدن اوج داشده و مرگ برای آن زن اتفاق بیافتد.

شاید تائیمه اول مقاومت آقای شمس برای تگههاری از همسرش قلل پذیرش باشد لما از نیمه دوم باید چالش هاییشتر از آچه باشد که آقای دکتر، پرستار، همسایه ها... دارند انجام می دهند و در پایان نیز به جای نشستن آقای شمس بازی درخت نارنج باید اتفاقی شایسته تر برای بازیگر تبدیل شود. در حالی که فیلم در همین سیاق بزندگه فیلم نیز تأثیر مطلوب تری را به جای گذارد. بازیگران همگی در یک موقیت واقعی و بنا بر احساسات پیرامونی نسبت به یکدیگر دارند گفتگویی کنند و با یک دیگر ارتباط می گیرند و حتی بخش هایی که رهیانه ایش باشد که واقعیت پیروی می کند بنابراین بازیگران نیازی نبود که دچار اغراق شود. علی تصیریان در هفت بهار نارنج در ارائه نقش آقای شمس تزدیک به شخصیت خود حرکت می کند با این تفاوت که بجای یک بازیگر دارد نقش یک استاد بازنشسته را بازی می کند اما رسیدگی به همسر بیمار شاید به شکل یک تواخت پیش می آید. در عین حال

نقدی بر فیلم روایت ناتمام سیما

یک موقعیت زنانه

فیلم روایت ناتمام سیما درباره نفر دیگر استاد دلنشگاه از هم پاشیدگی آن خواهد شد. فیلم روایت ناتمام سیما با صحنه های موقیت همان استاد دلنشگاه آغاز می شود و رفته در می یابیم که او همسرش دکتر متخصص زنان است و یک کودک کوچکی نیز دارد و در دانشگاه از استادان بنام لست اما خبر برهم ریختن زندگی سیما در فضای مجازی از هم شرایط معمول زندگی استاد خواهد بود. سیما زنی است که با تاکسی مجازی زندگی اش می گذرد و او تنها برادر بیمارش رانگه داری می کند؛ در حالی که پدر و خانواده اش را از دست داده و شاید سکته پدرش نیز در هنگام رانندگی به دلیل برهم ریختن زندگی سیما در روز عروسی شان باشد بی اکنه آن مرد توضیحی بدهد و یا پوششی بخواهد. فیلم نامه دارد یک جار و جنجال ده ساله را بررسی می کند اما در پرداختن به زندگی سیما که باید بتلر عنوان فیلم شخصیت اصلی و قربانی شده فیلم باشد، پیش برود که در این مورد کم می گذرد و بیشتر به زندگی استاد آرش یا همان مرد اول زندگی سیما می پردازد. شاید روایت سیما و یا زدیگ شدن به زندگی تحت فشار یک زن می توانست جلوه های حقیقی تری را در فضای کلی یک فیلم نمایان سازد و از سوی دیگر آنچه آرش با آن در گیر شده و پول بسیاری را در ازای آن به دست آورده نمی تواند در روال فیلم تاثیر گذار باشد و یا باعث تداوم آن گردد. شاید نامردمی آرش مانع از مازه هی او باشد

سرمایه داران کشیفی باشد که دارند باتبلیغ مردم را گول می زند و پول آنها را چاول می کنند. در حالی که این داستان نیز می توانست خود به شکل مستقلی با فرار و نشیب های نگاری همراه شود. بنابراین فیلم نامه با همه جاذبه های اتفاق افتاده نمی تواند به شکل کاملاً مخاطب را در گیر و موقعيتی کند که در آن اتفاقات قبل لمس تری برای تماشاگر به وقوع بپوندد.

کارگر دان تلاش می کند با همین فیلم نامه میز انسن های شاعر و پرهیجنی را مقبل دوربین تدارک بینند بلکه تماشاگر در این زد خود رهایا بایک باره هیجانی به یک ضریب این قابل قبول نست پیدا کند و با خودوصله پای فیلم بشنید و به اصطلاح از آن دل نکند. شاید این کلیلی عمل دیده شدن فیلم بنشد اما در همین شاعری های باز هم می توانست اتفاقات بازتری پیش روی مخلط فرار گیرد و بار معنای فیلم دوچندان شود. همین غفلت ها ارزش فیلم را در حد یکبار دیدن نگه می دارد و نمی تواند این روایت ناتمام را به اثری ارزشمند و ماندگار تبدیل کند.

بازیگران نیز در تلاش اند بر این باره هیجانی بیفزایند اما مدل باری آزاده صمدی و غزل شاکری با هیجان قابل پذیرش تری مواجه می شود زیرا آزاده صمدی باید نقش زنی را بازی کند که زندگی اش بنابراین پنهان کاری های همسرش دارد از هم پاشیده می شود و غزل شاکری تزیز نقش یک زن قربانی را بازی می کند که بنابراین خواست دیگران باید در پی انتقام حجی از آن نامرد پیگیری شود و این جنبش دو سویه تبدیل به بازی های قابل تعمق تری خواهد شد و هردو بازیگر نیز با تلاش مطلع به برانگیختگی احساسات، تماشگران را متوجه موقعیت زن جامعه در همهی حالت های برهم ریخته خواهند کرد.

در کل فیلم روایت ناتمام سیما رامی توان یکبار دید و نسبت به آن مسئله مند شد و امانند و نظر در فیلم نامه و چند دوچون کارگردانی و دیگر عوامل فنی جای خودش باقی است و این یعنی آنکه رضایت خاطر در حد کمال نیست و فیلم نمی تولدم در بر همه های زمانی دیگر همچنان با آب و تاب درباره اش اظهار نظر شود.

